

Israelsmissionens årsmøde finder sted lørdag den 24. marts 2012 på TORVET i Aarhus. Sæt allerede nu et kryds i kalenderen. I forbindelse med årsmødet er der valg til Israelsmissionens landsstyre

// SIDE 6

Gravhaven

Midt i al julehurlumhejet kan et besøg i gravhaven i Jerusalem sætte gang i tanker om det sande formål for Jesu komme til jord.

// UNGE - SIDE 7

REJSE TIL ISRAEL - med Vicka og Jan Mortensen i maj måned //SIDE 6

israelsmissionen

NR. 6 DECEMBER 2011

Israelsmissionens Avis
EVANGELIET OG
DEN JØDISKE VERDEN
Stiftet 1885

Advent i Ben Gurion Lufthavn

Jakob Wilms Nielsen,
Jerusalem

Israel har gennem tiderne taget imod mange etiopiere. Den lutherske præst Tamiru blev sendt tilbage til Etiopien. (Arkivbillede. Foto: Israel Government Press Office).

Hvis advent er en ventetid, så var der til en vis grad dømt adventstid i Ben Gurion lufthavnen i Tel Aviv i midten af oktober måned.

Jeg stod i hvert fald og ventede og var efterhånden ved at være lidt utålmodig. Jeg var stået ud af min seng midt om natten for at køre til lufthavnen og hente Tamiru, en luthersk præst fra Etiopien, som jeg skulle være vært for i tre uger på Caspari Centret i Jerusalem.

Og der stod jeg altså i ankomsthallen med et fint skilt med hans navn på og ventede og ventede. Kabinpersonalet fra Ethiopian Airlines var for længst kommet ud, og der var ikke kommet en eneste afrikaner ud i mindst en halv time. Da tålmodigheden slap op, gik jeg først til informationen og blev der bedt om at henvende mig på indenrigsministeriets kontor.

Der blev jeg så, efter at være blevet krydsforhørt om mit forhold til Tamiru, informeret om at hr. Tamiru ikke kunne få lov at komme ind i Israel. Og det til trods for at han havde søgt og fået visum på ambassaden i Etiopien til at rejse ind i Israel. Man mistænkte Tamiru for at ville ind i Israel under falske forudsætninger baseret på mindst to tidligere afviste visumansøgninger fra ham.

Afvisningen af Tamiru

På en måde kan man ikke for-tænke de israelske myndigheder i deres mistanke, for det var klart

for enhver af os, der havde været i kontakt med Tamiru, at hans højeste ønske var at få lov at bosætte sig i Israel for en periode. Men forskellen på Tamiru og den store gruppe af afrikanere, som til stadighed forsøger at komme ind i Israel i håb om her at finde et bedre liv, er motivationen. Tamiru ønskede brændende at komme til Israel, ikke for selv at kunne få del i den vestlige verdens rigdomme her, men fordi han mente at være rig på noget, som folk her mangler. Tamiru så sig selv kaldet af Gud til at være et vidnesbyrd om ham for det jødiske folk.

I en mail, hvor han beskrev sine ønsker for det tre uger lange forløb hos os på Caspari, var punkt ét på hans liste en bøn om, at vi ville planlægge, at han kunne få lov at fortælle sit vidnesbyrd om, hvordan Gud havde bragt ham hjem til sit hus, for som han skrev: jeg tror det vil forandre ting.

Drømmen gik ikke i opfyldelse, men ...

Men Tamiru var altså ikke velkommen her og måtte efter en sikkert ikke alt for behagelig dag i emigrationsmyndighedernes varetægt finde sig i at blive sat på næste fly tilbage til Etiopien. Og efter den oplevelse kommer hans drøm om at få lov at komme til Israel for at dele sit vidnesbyrd om Israels Gud med israelerne nok aldrig til at gå i opfyldelse.

Her i adventstiden var det måske passende for os, som er engageret i mission til det jødiske folk, at bede om, at noget af den lidenskab, som Tamiru har for at få lov at dele det bedste han havde med det jødiske folk, må smitte af på os. Så at han, som Tamiru var drevet af, også selv om Tamiru ikke selv fik lov at komme ind, kan få lov at komme og blive til liv for sit eget folk. Så det kan blive advent her igen.

Ny kommunikations- og netværksmedarbejder

Kai Kjær-Hansen (th.) kunne ved landsstyremødet i november meddele Arne Hovgaard Pedersen, at han havde fået sit "drømmejob".

Af i alt 22 ansøgere er Arne Hougaard Pedersen ansat som ny kommunikationsmedarbejder i Israelsmissionen fra og med den 1. januar 2012.

Arne Hougaard Pedersen er ikke en ukendt person i Israelsmissionen. Han blev medlem af Israelsmissionens Unge i 2002 og har siden da været aktiv både i lokalforeningerne i Herning og Aarhus og også som formand for Israelsmissionens Unge.

Efter at have studeret teologi i 2½ år skiftede han i 2006 spor og begyndte at læse medievidenskab ved Aarhus Universitet og afsluttede sine studier dér i 2011.

Han brænder for kommunikation, mission og teologi. Eller som han skrev i sin ansøgning til

Den Danske Israelsmission: "Det bibelske kald om at 'begynde i Jerusalem', om jødemission, har en helt central placering i organisationen, og der har været en udbredt tradition for at sammentænke teologi og mission – en egenskab som har gjort Israelsmissionen bredt anerkendt – nationalt som i udlandet. Disse egenskaber gør Israelsmissionen til en spændende missionsorganisation med kant – en missionsorganisation som gør og vil gøre en forskel langt ind i fremtiden."

Arne er gift med Heidi, og sammen har de tre piger.

Vi byder Arne velkommen som medarbejder og lægger ham og hans familie hen til Israelsmissionens venners forbøn.

Kai Kjær-Hansen

Årets Julegave

Sidste år tilbød Israelsmissionen landsstyremedlem Jørgen Hedager Nielsen et legat, som skulle bruges til en rejse til Israel med henblik på at skrive en bog om forsoningsarbejdet Musalaha. De penge viser sig nu at være givet godt ud. I bogen *Forsoning i kløfternes land* – tager man k'et væk bliver det til "løfternes land" – fortæller 18 personer om deres arbejde for forsoning. Personligt, gribende og eksistentielt taler Jesus-troende jøder og palæstinensere samt andre kristne om sig selv og den anden part. Forsoningsarbejdet drejer sig, som en af de interviewede siger, om "at se udfordringerne sammen, tilbede sammen, lære om hinanden, prøve at forstå hinandens verdensopfattelse. Det var meget udfordrende. Nogle gange smertefuldt." Læs mere på midtersiderne.

kk-h

MOTTO: "...Jeg beder af hele mit hjerte til Gud om at jøderne må blive frelst" (Rom 10,1)

KLUMMEN

Generalsekretæren har ordet

Budskab på to t-shirts ved sommerens internationale konference om jødemission:
Spørgsmål: Hvem er han? Svar: Jesus – Israels klippe

For godt til ikke at blive fortalt - og hørt

Bodil F. Skjøtt

Som det fremgår af Avisens forside, får Israelsmissionen ny medarbejder fra 1. januar 2012. Frem til ansøgningsfristens udløb sidst i oktober måned fik vi dejligt mange henvendelser fra mennesker, der søgte arbejde, men altså også søgte om at blive Israelsmissionens medarbejder. Det glæder jeg mig over, og flere af dem var velkvalificerede til jobbet. Ærgerligt, at vi kun skulle ansætte én!

Hvorfor valget faldt på Arne Hougaard Pedersen, skal jeg ikke her argumentere for. Det skal han først og fremmest selv vise, når han efter 1. januar møder på arbejde på TORVET – om end det i første omgang bliver i den midlertidige pavillon.

Hvad er budskabet?

Men processen frem til beslutningen har givet mig anledning til at overveje, hvad det er for et budskab vi har, hvem vi gerne vil skal høre det, og hvordan vi så gør det bedst. Jeg glæder mig til i samarbejde med Arne at finde frem til svar på disse spørgsmål og så forsøge at omsætte svarene til handlinger. Det kan lyde, som om vi ikke allerede gør os disse overvejelser, hvilket ikke er sandt. Men på kommunikationsområdet sker der hele tiden nyt – og det går stærkt.

Budskabet er ikke blevet et andet. Det

handler stadigvæk om, at jøden Jesus er Israels Messias. For "evangeliet er ikke et begreb, som skal tilføjes nye ideer, men en historie, der skal fortælles på ny", som det hedder i Cape Town-erklæringen (s. 17). Og lige på det punkt er vi i Israelsmissionen ret ensidige. Og bliver da også sommetider beskyldt for kun at have "én tone i livet".

Budskabet fortalt på ny og på en ny måde

Den beskyldning kan vi leve med, men vi kan og må ikke leve med ikke at få fortalt historien på ny og på en (ny) måde, så den høres og kommer ud over kanten. Dertil er den for god og for skelsættende. Vi vil ikke være kantede, men vores budskab skal have kant. Vi ønsker ikke at skabe skel, men når evangeliets fortælling om jøden Jesus høres og modtages, bliver det skelsættende i menneskers liv. Når det sker, er det Helligåndens gerning og skyldes ikke vores nye kommunikation. Alligevel er det vores opgave at gøre det så godt, så relevant, så tidssvarende, så målrettet, så økonomisk ansvarligt, som vi kan. Og så længe vi kan.

Som andre missionselskaber er vi meget bevidste om, at vi har begrænsede ressourcer. Men vi har også begrænset tid. Det første kunne vi godt ønske os var anderledes. Men det sidste – at tiden er begrænset – er faktisk en del af den gode historie: At Jesus kommer igen – for at gøre alting nyt. Derfor ønsker vi hinanden "Glædelig advent!"

ANDAGT

Christian Rasmussen, Jaffo

Adventstid

"For nu er frelsen os nærmere, end da vi kom til tro. Natten er fremrykket, dagen er nær" (Rom 13,11-12).

Det er advent. Gud kom. Skaberens af vores galakse, Mælkevejens 100 milliarder stjerner og yderligere 100 milliarder galakser i universet (har jeg hørt), blev født af en fattig teenager. Universets konge blev en af os – for os. Og hvor glæder jeg mig egentlig til igen at høre juleaftens nyhedsoplæsning: "I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren." Det er lige på og hårdt. En frelser er født os. Havde jeg bedt om det? Næh... Har jeg brug for det? Se, det siger englen faktisk implicit. Og jo, nu du siger det.

Alt ramler

Det slog mig for nylig, da jeg læste Salme 11. Her siger David i vers 3: "Når grundvoldene vakler, hvad gør da den retfærdige?" Hvad siger han? Han siger, at alt ramler i denne verden. Selv gode mennesker går ikke ram forbi. Alt er korruperet. Og helt ærligt; han er skræmmende præcis. Der findes ikke noget mere lunefuldt end denne verden. Den er ikke til at stole på. Det eneste, der ikke vakler og som er til at stole på, er det, David siger videre: "Herrens trone er i himlen." Alt ramler, men Gud er på tronen. Hvor lykkeligt! Der er håb for verden. Men "hans blik prøver menneskene", fortsætter David. Guds blik prøver mig. Åh, det bliver jo en gordisk knude. Det eneste håb for verden er, at Gud genopretter den og fjerner alt, der har selv det mindste kim til ondt i sig. Men hvis det er verdens eneste håb,

hvad håb er der så for mig, når Guds blik prøver mit liv og mine tanker? Jo, jeg har brug for en frelser. Jeg har brug for en nådig Gud. Jeg har brug for, at han genopretter mig og genopretter verden.

Jesus kom-mer

Julen er værd at vente på i adventstiden. Guds Søn kom og tog alt, hvad der var mit, for at give mig alt, hvad der er hans. Og han er på tronen. Han har overvundet alt, selvom vi ikke ser det fuldt ud endnu. Men det gør vi snart, siger han. Det er nemlig altid advent. Jesus kommer igen, og vi venter, som de kristne har gjort det i mange år.

Ovenstående fra Romerbrevet fortæller en banal sandhed om den adventstid, vi hver dag lever i: Nu er timen, hvor Jesus kommer igen, nærmere, end den var før! Det er jo logik for landhøns, men fatter vi det? En af mine venner gør. Hver gang jeg spørger: Hvordan går det? svarer han: Bedre for hver dag. Hvorfor gør han det? Jo, for i dag er vi nærmere den kulmination, alting handler om, end vi var i går. Faktisk er vel den eneste grund til, at der overhovedet er noget, der hedder i dag, at der er noget, der hedder den dag. Hvis Gud ikke havde en plan om at frelse verden, så havde verdenshistorien kun haft Bibelens tre første kapitler. Så havde han lukket ballet for længst. Men det gjorde han ikke. Derfor kom Jesus, og derfor kommer Jesus igen. Advent giver sandelig perspektiv på livet.

Tak for en god julegave til Israelsmissionen

ØKONOMI

EVANGELIET TILBAGE TIL JØDERNE

Evangeliet er gratis, men det koster penge at drive mission. Med din støtte er du med til at bringe evangeliet tilbage til Guds ejendomsfolk.

Israelsmissionens budget for 2011 er på 3.279.000 kroner. Heraf er det budgetteret med 1.730.000 kroner som gaver. Per 1. november er i gaver indkommet 1.025.000 kroner, hvilket svarer til 62% af de budgetterede gaver. Desuden er der indkommet 325.000, som er øremærket til bygningen af TORVET.

GODT SAGT

Frygt ikke!
Se, jeg forkynder jer

en stor glæde, som skal være for hele folket: I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren.

Herrens engel (Luk 2,10-11)

Sekretariatet

Ydre Missions Hus
Nørregade 14 • 6070 Christiansfeld • Tlf. 7456 2233

Generalsekretær Bodil F. Skjøtt
Tlf. 7356 1276 • Mobil 2371 8264
E-mail: general@israel.dk

Kontorassistent Jeanette Wind
E-mail: kontor@israel.dk
Girokonto 305-4500
Bankkonto: Reg. nr. 9743 konto nr. 0003054500
Hjemmeside: www.israel.dk

Ungdomssekretær - se side 8

Landsstyret

Formand Teol. dr. Kai Kjær-Hansen
Tlf. 8622 6470 • E-mail: kkh@israel.dk

Næstformand Sognepræst Peter Ø. Jacobsen
Tlf. 7592 0121 • E-mail: poej@km.dk

FU-medlem Redaktionel medarbejder IMT
Jørgen Hedager Nielsen
Tlf. 7586 1221 • E-mail: hedager@nielsen.mail.dk

Konsulent Bent Jakobsen
Tlf. 7594 2991 • E-mail: herdisogbent@gmail.com

Familiebehandler Merete Pihl Konrad
Tlf. 22723363
E-mail: meretepihljacobsen@googlemail.com

Administrator og præst Sten Nielsen
Tlf. 4028 6452 • E-mail: mie.sten@privat.dk

Cand.mag. Arne Hougaard Pedersen
Tlf. 2259 0733
• E-mail: hougaardpedersen@gmail.com

Sognepræst Heinrich W. Pedersen
Tlf. 7588 3012 • E-mail: hwpe@km.dk

”Hellere to end én...”

Lise Bach Nielsen,
Jerusalem

I min søgen efter kvinder i den messianske bevægelse med noget på hjerte stødte jeg på jødiske Jennifer Nataf (34).

Hun er født i Montreal, Canada, og kom til Israel som 15-årig i 1992. Desuden er hun engageret i den messianske bevægelse og arbejder til daglig som administrator på Caspari Centret i Jerusalem. Jennifer er en smuk og imødekommende kvinde med en brændende vision: "Ministry to Singles" ("Tjeneste for singler").

Opstarten

For nogle år siden sad hun og diskuterede emnet med en tidligere ansat på Caspari. De talte om, hvor få tilbud der var for singler i den messianske bevægelse. Der var tilbud for børn og unge, men ikke tilbud direkte henvendt til singler med emner, som var relevante for dem. Fx "hvordan finder man en partner" eller "hvordan kan man forberede sig på ægteskab"? Samtalen mandede ud i en opfordring til selv at starte noget op, og som sagt så gjort. I samarbejde med sin ven, Christina Maximenko, som arbejder for HaGefen Publishing, startede de projektet Ministry to Singles for 2-2 ½ år siden som et fællesprojekt mellem Caspari og HaGefen Publishing. Projektet fik navnet "Tovim Haschneim" ("Hellere to end én"); et udtryk taget fra Prædikerens Bog kap. 4, vers 9.

Seminarer

Det første seminar blev afholdt i oktober 2010 i Haifa. 60 singler med en gennemsnitsalder på ca. 35 år mødte op til seminaret, som varede i to dage,

for at høre oplæg og taler om emner som "Guds hensigt med ægteskabet" og "Hvordan forberede sig på ægteskab." Fokus var på, hvordan man som troende single kan leve sit liv efter Guds ord og vilje. Især i en verden, hvor vi alle påvirkes af det syn på kærlighed og sex, som vi bombarderes med i tv, film, reklamer, mode osv.

Her ses en tendens til at vægte forelskelse, seksuel tiltrækning og opfyldelse af egne behov over for emner som troskab og opfattelsen af kærlighed som et valg, man må kæmpe for. Den sekulære opfattelse af sex og kærlighed kommer dermed nemt i modstrid med Bibelens betoning af seksuel afholdenhed før ægteskab og troskab mod den ægtefælle, man har valgt. Ud over undervisning indeholdt seminaret også workshops og diskussionsgrupper. Arrangementet blev modtaget meget positivt blandt deltagerne.

Andet seminar blev afholdt i september 2011 og strakte sig over tre dage. Nu var fokus flyttet lidt fra "hvordan finder jeg en ægte-

fælle" til mere at fokusere på det ultimative mål med den enkeltes liv: et liv i evigheden med Gud. Målet som menneske er ikke kun at blive gift, men derimod at leve sit liv efter Guds intention og med Guds rige som mål. Også denne gang deltog ca. 55-60 deltagere, og igen udtrykte de stor tilfredshed med arrangementet. Næste seminar er planlagt til september 2012.

Øvrige tiltag

Den overordnede plan for "Tovim Haschneim" er at afholde et seminar om året og derudover afholde 2-3 andre tiltag. I juni 2011 blev der fx afholdt en todages tur til Galilæa, hvor de 60 deltagere sov i telte eller små hytter og prøvede river rafting på Jordanfloden og hiking i Yehudia Naturreservat. En anden, men bestemt ikke uvæsentlig, måde at lære hinanden at kende på og skabe fællesskab. En lignende hikingtur planlægges til december 2011.

Et andet tiltag fandt sted i april 2011, hvor der blev afholdt en diskussionsaften, hvor deltagerne efter fællesmåltid og selskabslege blev opdelt i smågrupper og sat til at diskutere emner som "hvordan man lærer en

anden at kende", "måder at træffe andre på", "kriterier for en partner, og hvorvidt disse er fair eller ikke", "opstartsproblemer i forhold" og "synet på kvinder, der tager initiativet til et forhold."

Kønsroller

Personligt kunne jeg ikke lade være med at studse lidt over det sidste emne. Måske fordi jeg kommer fra en dansk baggrund, hvor kvinders lighed, frihed og handlekraft betones meget. Ifølge Jennifer er det dog vigtigt for mange messianske mænd, at de er initiativtageren. Kvinden må gerne udvise interesse, men han skal – som den potentielle leder af en kommende fami-

lie – være den aktivt handlende. Ellers er der risiko for, at han mister respekten for hende.

Et andet aspekt ved kønsroller er kampen for at få mandlige deltagere. Trods en – i forhold til arrangementets karakter – pæn kønsfordeling på 40% mænd og 60% kvinder og tilfredshed blandt de deltagende mænd oplever Jennifer stadigvæk en kamp for at få mænd til at deltage. Måske af frygt for at blive udstillet eller sat sammen med en, måske pga. generthed, eller måske pga. en opfattelse af, at de ikke har behov for det. Uanset hvad, så er ventelisten altid fyldt med kvinder, og Jennifer må ringe rundt

for at opfordre mændene til at deltage.

Formålet

Blandt messianske singler oplever Jennifer et behov for undervisning om kønsroller, men også for undervisning og vejledning generelt. Et behov, som mange menigheder ikke er bevidste om. Det kan desuden være svært for disse singler at møde andre singler, da de ofte er meget engagerede i deres egne menigheder og derfor ikke har tid til at besøge andre menigheder. Og selvom dette behov også er til stede, understreger Jennifer, at deres Ministry to Singles ikke er blevet oprettet for at give folk datingmuligheder. De er naturligvis ikke afvisende for, at folk igennem deres arrangementer lærer hinanden at kende og starter et forhold, men det primære formål er undervisning og vejledning. Derfor er dating heller ikke et planlagt program til arrangementerne.

Fokus er altså på undervisning af lokale messianske singler i håb om, at hver enkelt deltager må lære at leve sit liv efter Guds vilje og være præget af Hans ønsker for den enkelte. Og et håb om, at disse ønsker må inkludere et liv med kærligheden mellem mand og kvinde.

Glædelig Jul!

Kære venner af Israelsmissionen.
Vi ønsker jer alle en glædelig jul og takker for medleven og forbøn.

Lise og Jakob Wilms Nielsen, Jerusalem,
samt Lisbeth og Christian Rasmussen, Jaffo

Udsendinge

Jaffo

Lisbeth og Christian Rasmussen
Immanuel Church • Rehov Be'er Hofman 15,
P.O. Box 1783 • Tel Aviv 61016 • Israel
Tlf.: +972 3 682 0654 • Fax: +972 3 682 6409
E-mail: rasmussen@israel.dk

Jerusalem

Jakob Wilms Nielsen
Den Danske Kirke • Bar Kockba Street 91/5
IL-Jerusalem 97892 • Tlf. +972 77 5324 254
E-mail: jakobwn@israel.dk

Volontørkoordinator i Israel

Lise Bach Nielsen • lisebn@israel.dk

Avisen

'Evangeliet og den jødiske verden'

Oplag: 5.000 • ISSN 0907-2314
Eftertryk tilladt ved kildeangivelse

Redaktion

Birger Petterson
Bodil F. Skjøtt
Kai Kjær-Hansen (ansv. for siderne 1-6)
Box 11, 8520 Lystrup • Tlf. 8622 6470
E-mail: dimavis@israel.dk

Adresseændring meddeles til Post Danmarks lokale postkontor, hvor efter Israelsmissionens Avis automatisk bliver sendt til den nye adresse i Danmark. Ved flytning til udlandet, Færøerne og Grønland meddeles flytning til Israelsmissionen.

Layout:

Orla F. Møller, Mission Afrika
Tryk: Vinderup Bogtrykkeri a/s,

NDTRYK

Louise Vibjerg Thomsen

Louise fra Danmark

Bodil F. Skjøtt

Louise Vibjerg Thomsen

Man kan enten være en del af problemet eller en del af løsningen. Der er ikke rigtig plads til at stille sig udenfor.

Noget i den retning var Louise Vibjerg Thomsens kommentar, da jeg mødtes med hende på min tur til Israel i november måned, og jeg spurgte hende, hvorfor hun har valgt at bruge syv år på Musalahas forsoningsarbejde. Efter disse syv år, hvor Louise stort set har haft alle de job, man kan have som Musalaha-ansat, er tiden kommet til at bryde op og prøve nye udfordringer. Hun flytter til Tel Aviv, hvor hun har fået nyt arbejde, som hun skal påbegynde den 1. december.

Brobygger og formidler

Louises engagement i Musalahas arbejde har været afgørende for det samarbejde, Israelsmissionen har kunnet have med Musalaha, og den måde vi har haft mulighed for at være engageret i et forsoningsarbejde mellem Jesus-troende israelere og palæstinensere. Heldigvis har Louise også været god til at se, når tiden var kommet til at lade andre komme til. Derfor er der nu andre lokale – både israelere og palæstinensere – som vi kan fortsætte samarbejdet med.

Selv om Louise fra december ikke længere vil være en del af Musalahas kontor, vil hun fortsat være en del af Musalahas vision og projekt. For, som hun siger, når vi lever her, er vi altid enten en del af problemet eller en del af løsningen.

"Mit arbejde i Musalaha og de mennesker, jeg her har lært at kende, har hjulpet mig til at forstå min egen identitet. Jeg er ikke israeler og ikke palæstinenser – selv om jeg snart har boet i Israel halvdelen af mit liv. Jeg er Louise fra Danmark, kristen fra en luthersk baggrund og det er som sådan, jeg kan være brobygger og formidler. Og det vil jeg fortsætte med at være på min nye arbejdsplads. Der vil jeg jo også møde mennesker, som er mærket af konflikten."

Fra os alle til Louise: En stor tak til og Guds velsignelse over det næste afsnit af dit liv.

Bodil F. Skjøtt

"Der kan ikke være forsoning uden tilgivelse, men der er ikke automatisk forsoning, selv om der er tilgivelse. Forsoning er mere end tilgivelse."

Louise i *Forsoning i kløfternes land*

EN APPETITVÆKKER TIL AT KØBE BOGEN AF SAMME NAVN

Forsoning i kløfternes land

Journalist og forfatter
Jørgen Hedager Nielsen

Evan Thomas er præst i en stor messiansk menighed i Netanya i Israel, men han voksede op i et verdsligt jødisk hjem i New Zealand.

"I 1978 mødte jeg gennem kristne Ten Boom-families vidnesbyrd om Jesus," forklarer han. "Især gennem søstrene Corrie og Elisabeth Ten Boom og deres lidelse under nazisterne fik jeg en personlig erfaring af Messias. Ikke alene accepterede jeg ham som sandheden, men jeg bød ham velkommen i mit liv."

Evan Thomas var sikker på, at han var den eneste jøde i verden, som havde gjort det.

"Det var bestemt ikke en jødisk ting at gøre. Min kone var blevet kristen året før, men jeg tænkte på hendes tro som noget, der var rettet mod den ikke-jødiske Gud. Hedningernes Gud."

Evans hustru Maala er ikke jøde. For ham var det derfor ikke underligt, at hun var faldet for de kristnes Gud.

Rejs til Israel

Vi sidder på terrassen i familiens idylliske have i en mindre by ved Netanya. Familien er israelere nu.

"I det øjeblik jeg mødte Jesus – eller Messias, som jeg senere har lært at kalde ham – blev jeg yderst opmærksom på min jødiskhed. Omkring fire måneder senere, da min kone og jeg blev døbt i en kristen kirke i New Zealand, havde vi et meget stærkt møde med Herren, nærmest en form for vision som tydeligt viste os, at vi skulle rejse til Israel," forklarer han.

I Israel mødte de David og Lisa Loden, som var ledere i den lille messianske menig-

hed Beit Asaf. Evan blev sammen med David præst i menigheden, som nu tæller flere hundrede medlemmer.

Ven med en araber

I 1988 læste Maala og Evan på et messiansk studiested i Tel Aviv. Der mødte de araber Salim Munayer, som gik i samme klasse. Salim og Evan blev venner.

"Vi fandt ud af, at vi på mange måder var på bølglængde til trods for den store forskel i vores kulturelle baggrund. Vores personligheder spillede godt sammen, og vi brændte for Herrens sag. Gud havde netop givet Salim syn for nødvendigheden af et forsoningsarbejde mellem palæstinensere og israelere – jøder og arabere her i landet. Han spurgte, om jeg ville gå ind i et sådant arbejde sammen med ham."

Udfordring til forsoning

Evan springer lidt tilbage i tiden og fortæller, at han aftjente sin værnepligt som kampsoldat og underordnet befalingsmand. Det var under den første intifada, og en stor del af det foregik i Gaza og på Vestbredden.

"Herren skabte dengang en uro i mit hjerte. Min rolle

og nogle af mine zionistiske idealer blev udfordret. Faktisk havde jeg haft nogle ret stærke konfrontationer – i ordets positive mening – med kristne palæstinensiske mænd i Gaza og på Vestbredden, mens jeg bar min soldateruniform. Så da Salim udfordrede mig, skulle jeg ikke overveje det længe, før jeg var klar til at gå ind i forsoningsarbejdet sammen med ham."

Det nye forsoningsarbejde fik navnet Musalaha. Det er siden vokset, så der nu er en række ansatte, som årligt har kontakt med flere tusind israelere og palæstinensere, der mødes for at lære hinanden at kende. Salim er generalsekretær, og Evan er formand for bestyrelsen i Musalaha.

Min datter er soldat

Evan Thomas giver nogle eksempler på de dilemmaer, han har som Jesus-troende jøde.

"Se på tørresnoren derhenne," opfordrer han. Mellem badstuehytten (Evans kone er oprindelig fra Finland) og en palme hænger soldateruniformer til tørre.

"Da min datter blev 18 år, måtte jeg sende hende til hæren. Det indebærer et

særligt psykologisk traume: Hvordan kan jeg overhovedet tænke på at sende mit barn til hæren?

Når vi arbejder med forsoning, må vi ikke alene forholde os til trosspørgsmål. Vi må også tage politiske, sociologiske og psykologiske spørgsmål op. Vi må svare på, hvad venskab må koste. Hvor højt vurderer vi fællesskab?

Den pris, vi kan komme til at betale for at vælge, som vi har gjort i Musalaha, er at blive set fra den israelske side – eller fra den palæstinensiske side – som forrædere mod vores eget folk."

Der er ikke plads til hele hans forklaring i denne artikel, men den er med i interview-bogen *Forsoning i kløfternes land*, som blev til på basis af samtaler med Evan, Salim og 16 andre israelere og palæstinensere.

Flygtning i sin egen by

Salim blev født i byen Lydda, som siden har fået Tel Aviv Lufthavn som nabo. Hans familie er arabere med israelsk statsborgerskab. Slægten er kristen, og den har været meget velhavende.

I 1948 blev Lydda erobret af den israelske hær. "Min far og hans brødre og søstre og min mor og hendes familie, i alt 200 kristne, søgte asyl i byens kirke, som min oldefar byggede. De blev flygtninge i deres egen by. Alle andre – mere end 700 – blev jaget ud. Jeg blev født ind i den virkelighed," fortæller Salim.

"Jeg voksede op i en by, som blev jødisk. Jeg var en arabisk dreng, men gik i jødisk skole. På det jødiske gymnasium begyndte jeg at stille spørgsmål om min identitet, om hele situationen. I klassen underviste læreren i jødisk historie for at retfærdiggøre dannelsen af staten Israel. Vi lærte, at staten Israel var dannet, fordi de kristne europæere havde forfulgt jøderne, så de måtte have et sikkert hjemland. Som kristen var jeg ikke særlig glad for den forklaring."

Som soldat blev nogle af mine idealer udfordret, så jeg var klar til at gå ind i forsoningsarbejdet, fortæller Evan Thomas, der er præst i en messiansk menighed.

I bogen "Forsoning i kløfternes land" fortæller Jørgen Hedager Nielsen om disse 18 personer og deres forhold til forsoning. (Fotos: Jørgen Hedager Nielsen)

Gud havde forberedt mig
Salims identitet blev udfordret, så han begyndte at stille en masse spørgsmål. Og nogle af spørgsmålene var også om Jesus.

"At nævne Jesus i en jødisk sammenhæng i 70'erne var som et jordskælv i klassen. Der var råben og diskussioner. Jeg gik hjem uden at vide, hvad jeg skulle gøre. Men så var der bibelstudier i min onkels hus. Jeg gik med og opdagede, at det var arabiske og jødiske unge, der kom sammen for at studere Bibelen. I den sammenhæng blev jeg troende.

Jeg kender begge kulturer. Begge sprog. Jeg har levet i begge samfund. Jeg mødte Herren i en blandet gruppe. Med den baggrund var det oplagt, at jeg skulle arbejde for forsoning. Gud havde forberedt mig til det," siger Salim med overbevisning.

Villig til at betale prisen
Salim måtte tage en beslutning. Han havde hørt kaldet til at arbejde for forsoning mellem jøder og arabere. Han vidste, det ville blive hårdt.

"Gud kaldte, og jeg fulgte kaldet. Det har sat mig i en position, hvor jeg ikke er afholdt hverken af jøder eller palæstinensere. Både blandt troende palæstinensere og messianske jøder er der et flertal, som mener, det er forkert at søge forsoning med de andre.

Det er ikke let at stå for forsoning i en situation, hvor tingene tilspidnes. Der er en mængde stærke følelser, en masse had og forvirring. Og udviklingen går i en retning, hvor det ikke bliver lettere. Prisen bliver højere og højere."

Gud forberedte mig til forsoningsarbejdet ved at lade mig som araber vokse op i en jødisk sammenhæng, mener Salim Munayer.

Fælles tro på Jesus

De fleste fredsskabende organisationer dengang, og måske også i dag, er ikke trosbaserede. De tager ikke hensyn til den rolle, religion og kultur spiller i konflikten. Det særlige ved Musalaha var og er, at de anser religion for at have en vigtig rolle i konflikten.

Gennem mere end tyve år har de samlet værdifulde erfaringer, som er blevet til

flere bogudgivelser. Salim og Evan fortæller, at den fælles tro på Jesus Messias er grundlaget, men på det grundlag må man have mod til at åbne sig for hinanden og lade sig udfordre af den anden part.

Alle kommer med deres personlige historie, som ofte er fyldt med smerte, og de skal kæmpe sig frem mod forsoningen ad hver sin vej. Men det er muligt, når det sker i gode omgivelser. Det vidner de 18 livshi-

strier om, som er samlet i bogen "Forsoning i kløfternes land".

Hverken Salim Munayer, Evan Thomas eller nogen af de andre interviewede mener, at Musalahas arbejde med forsoning vil skabe national fred, men de vidner hver især om, at det er muligt for den enkelte at blive forsonet med dem på den anden side.

Årets Julegave

Forsoning i kløfternes land
Fokal / Forlagsgruppen Lohse i samarbejde med Logos Media.

De 18 fortællinger om det smertefulde og forpligtende møde mellem mennesker, der er fælles om troen på Jesus, gør indtryk. Forsoning drejer sig ikke blot om forholdet mellem Gud og mennesker, men også mellem mennesker og mennesker.

Bogen er årets julegave til Israelsmissionens venner.

234 sider - **249,95 kr.**

PÅ GENSYN

En stor tak

Jeanette Wind ved Israelsmissionens 125-jubilæum i 2010, hvor hun stod for den smukke udstilling af jødiske brugsgenstande, som er blevet benyttet i arbejdet op gennem tiderne.

En ung veteran checker ud

Hvordan var det nu Jeanette gjorde?

Hvad var det nu Jeanette sagde?

Hvor var det nu Jeanette gemte det dokument?

Disse og lignende sætninger kommer til at lyde flere gange i løbet af det næste år, når Israelsmissionen flytter ind på TORVET. For Jeanette Wind flytter ikke med! Det er ikke en skam, men det er et tab – ikke mindst for os, som til daglig har haft glæde af, hvad Jeanette, gjorde, sagde og vidste. Det er heller ikke et tab, som ikke kan erstattes, men det bliver svært, og der kommer til at gå nogen tid. For vi har vænnet os til, at der var ting, vi ikke behøvede at vide eller kunne – for det vidste og kunne Jeanette. Nu må vi selv til at lære det!

Jeanette blev involveret i Israelsmissionens arbejde, allerede da hun var ansat i det, som dengang hed Sudanmissionen, for det var hende, der ordnede vores regnskab, da vi indledte det, som siden hen blev til YMH-samarbejdet. Siden har hun haft stort set alle de funktioner, man kan få i Israelsmissionen – både ude og hjemme. En kort overgang var hun også "fungerende generalsekretær".

Israelsmission en hjertesag

Jeanette kan det der med tal, og hun kan li' det. Både at lave regnskabet og forklare os andre, hvad tallene i regnskabet betyder. Men der er én ting, hun ikke er god til at tælle, og det er arbejdstimer. Jeanette holder, når hun er færdig med det, hun skal lave, eller det vi andre gerne lige skulle have gjort, men ikke nåede. Hun kan rigtig meget, og så skal hun helst være i gang med mere end en ting af gangen.

Hun er god, og ikke mindst er hun god til at gøre andre bedre, ved at opmuntre og bakke op, ved stille det kritiske spørgsmål, så tingene lige bliver vendt en ekstra gang. Og så er hun dejlig nysgerrig. Efter at vide mere, vide hvordan de udsendte har det, hvad nyt der sker hos vores partnere og hvem de nye volontører er. For arbejdet med Israelsmission har været en hjertedag for Jeanette. En replik, som ofte er kommet fra Jeanette, når nye initiativer er blevet foreslået, har været: "Men hvad har det med mission at gøre?" Godt gået, Jeanette, du som ellers er optaget af tal. Og derfor også tak for dit internationale engagement til gavn for Lausanne-rådet for Jødemission (LCJE).

Men nu går Jeanette. Eller rettere hun bliver på den arbejdsplads, hvor hun de sidste år har været på halvtid. Derfor er stor tak til Jeanette for alt det, hun har gjort og bidraget med. Og velkommen som frivillig!

Bodil F. Skjøtt og Kai Kjær-Hansen

LANDSSTYRET

Nyt medlem

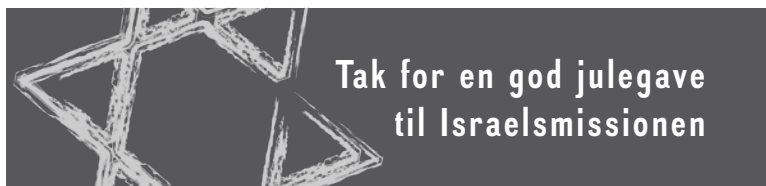
Thomas Frovin Christensen er gymnasie- og studentersekretær i KFS. I forbindelse med valget til Israelsmissionens landsstyre skriver han:

Studentermission en hjørneste

For mig begynder det med det jødiske folk – Jesus kom til os som jøde og døde for mig som jøde. Derfor må kirkens mission også begynde med begyndelsen: Jeg skylder at være med til at række evangeliet tilbage til det jødiske folk – så de må se det, jeg har fået lov at se: at Jesus er Messias, hele verdens frelser.

I DIM fastholdes fokus på en Gud, der ønsker at se Israels folk frelst. Jeg ser med glæde en kontinuerlig dialog med Bibelens ord om Israel; en samtale der udfordrer og opmuntrer. Og så holder jeg af, at man i DIM har erkendt at studentermission er en hjørneste i et hvilket som helst missionsarbejde!

Det er et privilegium at få lov til at være med i DIMs landsstyre og der yde en indsats for at give det jødiske folk dét for intet, vi har fået for intet.

Tak for en god julegave til Israelsmissionen

Med Vicka og Jan Mortensen til Israel

Vicka og Jan Mortensen var Israelsmissionens udsendinge i Israel i perioden 1999-2009. I dagene 8.-19. maj 2012 er de rejseledere på en Felix-rejse til Israel.

Foruden besøg på klassiske bibelske steder møder man på rejsen arabiske kristne og messianske jøder samt Israelsmissionens udsendinge.

Kontakt Felix Rejser: fxr@felixrejser.dk - tlf. 7592 2022 eller Jan Mortensen: jhm@km.dk - tlf. 7550 3379

Tegn abonnement på **Tro & Mission**

Læs mere på www.dlm.dk/tro-og-mission

Kontakt 48 20 76 80 eller tm@dlm.dk

Årsmøde og valg 2012

TORVETS facade er ved at være på plads. Vi glæder os til at indtage interiøret i begyndelsen af foråret 2012.

Israelsmissionens årsmøde afholdes på TORVET i Aarhus lørdag den 24. marts 2012. I forbindelse med årsmødet skal der foretages valg til landsstyret.

Egentligt var det planen at afholde årsmødet i 2012 i Herning. Årsmødet sidste år blev afholdt i Aarhus, og almindeligvis afholdes Israelsmissionens årsmøde ikke i samme by to år efter hinanden. Men det gør vi altså undtagelsesvist denne gang.

Årsagen hertil er den åbenbare, at TORVET i Aarhus – den nye bygning, som opføres af Menighedsfakultetet, Ethiopermissionen og Israelsmissionen som fælles center for mission og teologi – efter planen kan tages i brug omkring 1. marts. Ved at henlægge årsmødet til TORVET kan Israelsmissionens venner få lejlighed til at se det nye center.

Årsmødets tema bliver "Israelsmission – altid og over alt". Fra midten af december måned kan programmet ses på www.israel.dk; det vil også blive bragt i februar-avisen.

Men afsæt allerede nu lørdag den 24. marts til deltagelse i årsmødet – og til at se de nye lokalteter.

Valg til landsstyret

Israelsmissionens landsstyre består af otte medlemmer, de fem vælges af Israelsmissionens medlemmer og de tre af landsstyret. Da Arne Hougaard Pedersen på grund af sin ansættelse i Israelsmissionen udtræder af landsstyret, er Thomas Frovin Moesgaard-Christensen valgt i hans sted efter indstilling fra Israelsmissionens Unge.

På valg er to øvrige personer. Bent Jakobsen ønsker ikke gen-

valg. Kai Kjær-Hansen er derimod rede til at modtage genvalg. Der skal således vælges to personer.

Allerede nu har 10 personer som kandidat opstillet Uffe Torm, København. Han er afgangende afdelingsleder for Dansk Missionsråds Udviklingsafdeling (DMR-U) og vil gerne stille sin ekspertise til rådighed for Israelsmissionen. I sin ungdom var han et par år redaktør af Israelsmissionens blad, og ja, både hans farfar og far har været formænd for Israelsmissionen i perioden 1921-1975.

Forslag til yderligere kandidater skal sendes til Israelsmissionens sekretariat, TORVET, Katrinebjergvej 75, 8200 Aarhus N. og være modtaget senest den 9. januar 2012 samt være ledsaget af den foreslåede kandidats skriftlige tilfald om at lade sig opstille.

Forslag kan stilles af israelsmissionskredse eller 10 medlemmer af Den Danske Israelsmission.

Nyheder - Bibelens troværdighed - arkæologisk sidelys

Bliv abonnent på bladet TEL

... og vind flotte præmier i Selskab for Bibelsk Arkæologis 20 års jubilæumskampagne

Introduktionstilbud:
Årgang 2010 og 11 for **175 kr**
(125 kr for unge under 26 år)

20 år

Se mere på • www.bibelskarkaeologi.dk
eller skriv til • info@bibelskarkaeologi.dk

imt
Indre Missions Tidende

Prøv Indre Missions Tidende gratis i fire uger

Interviews Ugens prædiken Meninger Korte nyheder

Kontakt IMT tlf.: 82 27 13 35 eller lng@imt.dk

NYT KATALOG I JANUAR

REJSER til ISRAEL

Julerejse

d. 21.- 28. december

Påskerejse

d. 31. marts - 9. april

Forårsrejser

Israel - fortid og nutid

d. 8.- 19. maj

Israel med Samaria

d. 11.- 21. maj

felix rejser

tlf. 75 922 022
fxr@felixrejser.dk

Postkort fra Israel

En særlig have

VOLONTØRPOSTKORT:

Gravhaven i Jerusalem er ikke særlig stor. Når tre grupper med hver sin nationalitet synger så højt, de kan, og en anden gruppe følger en guide med megafon, er det, som om den ro, jeg søgte inde i den idylliske have, alligevel ikke eksisterer.

MEN MIN TUR I HAVEN DÉN DAG BLEV ALLIGEVEL NOGET HELT SÆRLIGT, OG JEG VIL GERNE TAGE JER MED PÅ EN LILLE REJSE I DE TANKER, DER FYLDTE MIG.

Forestil dig en stor muskuløs mand fra fitnesscenteret. En af dem, der er pumpet helt umenneskelig meget. Han ser koldt på dig og bliver ved med at slå dig på din bare ryg med lædersnore, hvor der er slået knuder i enden. For hver gang han slår, bliver smerten og sviene forstærket. Til sidst mærker du dit varme blod løbe ned af ryggen. Omkring dig står en flok mennesker. De hjælper dig ikke, men griner af det hele og gør nar af dig. Når han så endelig holder op, mærker du, at noget varmt og fugtigt løber ned af din kind. Da du ser op, rammer det dig i dit ene øje. Det er nogle af de omkringstående mennesker, der spytter på dig. De kalder dig en masse modbydeligt

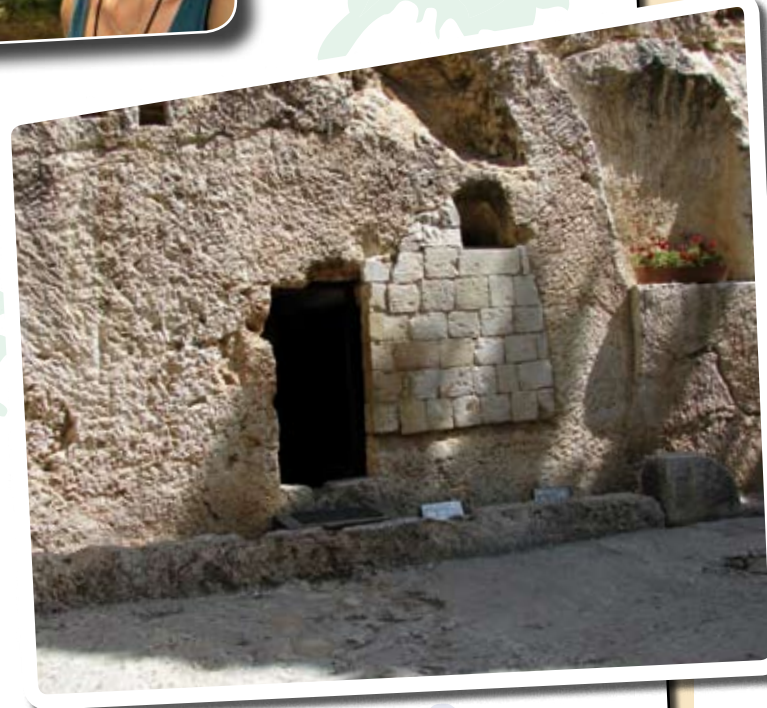
Lone Kiilerich,
MTP-volontør i Jerusalem

og beskylder dig for ting, som du ikke har gjort. Bagefter klynger soldaterne dig op på et kors. Smerten strømmer gennem din krop, da de store nagler flænger huden i dine håndflader og gennemborer dine fødder. Imens beder du denne bøn til din himmelske Far: "Tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør!"

Det må da være indbegrebet af næstekærlighed at kunne bede den bøn i en så umenneskelig situation! Tilgiv dem Far, for de ved ikke, hvad de gør! Tænk, hvilken kærlighed Jesus måtte føle til disse mennesker, som hånede og mishandlede ham. Lige så stor er hans kærlighed til dig!

Vil du selv sidde i Gravhaven i Jerusalem og fundere over kristendommens jødiske rødder, så meld dig som MTP-volontør i et halvt år i 2012.

Kontakt vores Volontørkoordinator på iu@israel.dk, eller ring 51953209.

IDENTITET:

"De skal kende Jesus – det skal de bare!"

Af ungdomssekretær
Peter Worm Madsen

han mødte Jesus og mødte gamle familiemedlemmer. Bagefter kunne han beskrive, hvordan himlen virkelig ser ud.

SØNNEN OVERLEVEDE OG FORTALTE SIN FAR MANGE DETALJER FRA SIT MØDE MED JESUS.

Samtidig fik sønnen et barns forhold til dét at kende og vandre med Jesus, hvilket i bogen ses ved en begravelse, hvor drengen går med faderen ind i kirken og ser kisten. Sønnen spørger faderen: "Kendte han (den afdøde) Jesus?". Faderen svarede, at det gjorde han vist nok. Drengen råber derefter: Det skal han! Det skal han! Han kan ikke komme ind i himlen, hvis han ikke havde Jesus i sit hjerte!"

I vores arbejde med at fortælle jøder om Jesus har jeg enkelte gange glimt af

den barnlige nidkærhed – nemlig at jøder skal kende Jesus! Det skal de bare! Jeg har netop rejst rundt i Israel, mødt og set en del jøder, hvor jeg om dem alle må tænke, at disse ikke kommer i himlen til Jesus, hvis de ikke hører om ham først. Jeg tænker, at jeg som kristen er budbringeren af de gode nyheder, og at de, det jødiske folk ud over hele verden, er modtagerne. De skal høre om Jesus!

Den omvendte jøde Paulus skrev sit brev til menigheden i Rom. Det var formodentlig en menighed mest bestående af hedninger, og netop derfor fortalte han dem om, at han inderligt bad om, at det jødiske folk måtte lære Jesus at kende, fordi dette var måden at kende Gud. Dette er du som kristen en del af!

I Paulus' brev til menigheden i Rom skriver han i kap. 10, vers 1 "Brødre, af hele mit hjerte ønsker jeg og beder til Gud om, at de må frelses."

Jeg har netop været to uger i Israel på ferie, hvor jeg virkelig har nydt Israels mange fantastiske steder og mødt nogle dejlige og varme mennesker. Samtidigt med ferie og et travlt program, læste min kone og jeg hver aften i en bog, inden vi lagde os til at sove. Bogen hedder *Himlen findes virkelig*, og er skrevet af den amerikanske præst Todd Burpo. Hans søn blev alvorligt syg, og i det mest kritiske øjeblik kom sønnen op i himlen, hvor

MEET THE PEOPLE OF ISRAEL:

Vil du rejse et halvt år til Jerusalem som volontør?

For kun 19.000 kr får du rejse, kost, logi, dansk støtte og en Galilæa-rejse oveni.

www.ung.israel.dk

KORT NYT - NEWS FROM IU

JERUSALEM EFTERÅRET 2012?

Se mere på www.ung.israel.dk/volontør, hvis du vil ½ år til Jerusalem med volontørarbejdet Meet The People. Det koster 19.000 kr og er inklusiv alt. Skriv en mail til iu@israel.dk

LOKAL- FORENINGERNE FORÅRET 2012:

Derskerspændende aktivi-

teter for dig som hjemvendt volontør eller IU-medlem i byerne Aalborg, Århus, Esbjerg og København. Se deres gode programmer og fællesskaber inde på www.ung.israel.dk

STØTTE FRA DUF:

IU har på baggrund af dig som medlem under 30 år og vores lokalforeninger i 2010 modtaget driftstilskud fra Dansk Ungdoms Fællesråd på 744.657 kr. Vi er meget glade for denne støtte, og

vi vil bruge pengene til at skabe bedre rammer og muligheder for vores medlemmer, lokalforeninger og potentielle volontører.

KONTORET FLYTTER

TIL JANUAR:

Israelsmissionens Unge flytter adresse pr. 1. januar 2012. Vi vil derefter være at finde på Torvet, Katrinebjergvej 75, 8200 Århus N.

DIN IDENTITET ER DYBT BEGRAVET!

Af Peter W. Madsen,
Ungdomssekretær

www.palestineremembered.com

DE GODE GAMLE SORT-HVIDE BILLEDER, DER FOR MIG VISER EN TID, DER PÅ EN ELLER ANDEN MÅDE VIRKER MERE REN OG RIGTIG I FORHOLD TIL NUTIDENS KAOS AF KØD PÅ GRILL, GADEHANDLERE MED HOPPENDE MEKANISKE BAMSER, SKO OG BILLIGE GRANATÆBLER.

Fortidens identitet virker for mig som mere ren og forbilledlig.

Som kristen skal jeg også ofte grave lidt for at finde mig selv. Jeg skal ofte ned i lagene af min tro på Jesus for at genfinde den skønhed og farverige virkelighed, der er forbundet med at tilhøre Jesus Messias. I disse måneder graver jeg mig ikke ned i jorden foran Damascus Gate, men jeg graver ned i Bibelens fortællinger om Messias, både i det Gamle Testamente og i det nye. Deri finder jeg det sande billede af Kristus. Dér i historierne om den undervisende Jesus på Tempelpladsen i Jerusalem, om jøden Jesus, der absolut måtte gå gennem det "urene" Samaria, og om Jesus, Guds søn, der måtte dø for min synder - dér finder jeg den renhed og sandhed, der er min identitet. Det er Ham, som jeg finder, når jeg graver ned i min kristne identitet.

Min identitet som kristen er altså dybt begravet i Messias. Ja, det er den. Men det fantastiske, ikke mindst i denne juletid, er, at min identitet som kristen ikke blot er begravet i jordens muld, og at jeg derfor blot skal arbejde på at finde ned i lagene til min identitet i Jesus. Nej, det fantastiske, det vilde er, at Jesus selv steg op fra dybet. Han kunne ikke forblive begravet, men som Guds søn, min og jødernes Messias, måtte han opstå til herlighed, for fuldt ud at kunne blive alt for dig og mig. Jesus er ikke en dybt begravet identitet for dig. Han er en identitet, der er opstået fra graven. Tro det. Glædelig Jul.

Månedens volontørbillede :-)

Hyggelig ridetur på Golan Højderne;
foto: Marie Laugesen.

Julie Hvas Skovgaard

I oktober og november 2011 var jeg på en privat rejse i Israel i 14 dage. Jeg boede overfor Damascus Gate ved Den Gamle By i Jerusalem, hvilket gav os de mest utrolige lyde, dyt fra biler, et menneskemylder og meget mere. Damascus-porten ind til Den Gamle By er gammel, bygget af Suleiman Den Store i 1537 og betyder "Sejrens Port" på arabisk. Når jeg går ind ad porten i dag, skal jeg først forcere en travl gade, gå adskillige trin ned fra gadeniveauet og så ind ad porten. Vidste jeg ikke andet, ville jeg ikke undre mig mere over dette. Men jeg ved, at Jerusalem har hævet sig i niveau, og at det gamle Jerusalem, det oprindelige Jerusalem, skal findes ved at grave nedad. Derfor er jeg så fascineret af billeder fra det gamle Jerusalem fra 1920'erne, 1930'erne.

HVORFOR EGENTLIG – bede en kvinde om vand?

Af Maria Mark Hansen
bestyrelsesmedlem i
Landsstyret
for Israelsmissionens Unge

Læs med i Joh. kap. 4, og forestil dig situationen: Jesus er på vej til Galilæa og skal gå gennem byen Samaria. Midt på dagen, cirka kl. 12, er han blevet udmattet af at vandre og sætter sig ved en kilde. Så kommer der en kvinde for at hente vand, og Jesus spørger hende om at få noget vand. Umiddelbart er det ikke særlig underligt for mig, idet hun sikkert lige havde øsen i hånden alligevel. Men rejser vi 2000 år tilbage i tiden og 3400 km væk fra Danmark, var situationen en ganske anden.

For det første var det ikke bare en kvinde. Det var en samaritanisk kvinde, og samaritanere var et folkefærd, som jøderne normalt tog afstand fra.

For det andet var det en kvinde. Ikke noget, der springer i øjnene her i Danmark, men

I MELLEMØSTEN VAR DET PÅ DEN TID HELT UHØRT, AT EN JØDISK MAND TALTE TIL EN KVINDE. FAKTISK SKULLE HAN HELST HOLDE 4-6 METERS AFSTAND TIL KVINDER.

For det tredje var der noget lidt sært over tidspunktet. Har du været i Israel? – Så ved du, at der midt på dagen kan være rigtig varmt. Normalt hentede kvinderne vand om morgenen og aftenen, men hende her gik altså derud midt på dagen. Mon det var for at være alene? For at undgå flokken af kvinder, der sikkert også dengang havde tendenser til sladder, og hvor hun måske

kunne være et interessant emne?

For det fjerde, så er det ikke bare en kvinde som Jesus henvender sig til, men en kvinde, der havde haft mere end én mand, og det var bestemt heller ikke accepteret, at en jødisk mand snakkede med den slags kvinder.

Efter Jesus og kvinden havde diskuteret frem og tilbage, gik kvinden ind til byen og sagde: "Kom og se en mand, som har fortalt mig alt, hvad jeg har gjort. Måske er det ham, der er Kristus." Kapitlet slutter af med at fortælle, at mange samaritanere kom til tro på Jesus i løbet af de næste dage, fordi kvinden havde fortalt dem, at hun troede, at Jesus var Kristus. – læs det selv i Joh. kap. 4.

Dette er en af mine favorithistorier lige nu. Dels fordi Jesus bryder så mange af samfundets regler for, hvem han må og ikke må tale med. For ham betyder det ikke noget, at det er en samaritaner, eller en kvinde der har haft flere mænd, som han beder om vand. For ham betyder det noget, at han bringer frelse til hende og til hendes folk. Og dels er det en af mine yndlingshistorier, fordi Jesus bruger én, som i samfundets øjne var alt andet end perfekt eller oplagt til at være missionær til at åbne mange menneskers øjne for, at han er Kristus. Det er godt at vide, at Gud er så stor og kreativ, at han kan bruge lige nøjagtig os med lige præcis vores personligheder og skævheder i sin mission!

NYTTIGE INFORMATIONER

Israelsmissionens Unge
Ydre Missions Hus / Nørregade 14
6070 Christiansfeld

Tlf. 7456 2233 / <http://ung.israel.dk>

Ungdomssekretær: Peter Worm Madsen
(Ansv. redaktør s. 7-8) UNGE@israel.dk / Tlf. 3029 2075

Volontørkoordinator Lise Søndergaard / IU@israel.dk
Personlig assistent Tobias N. Olesen / PA@israel.dk
IU-formand: Peter Bach Nikolajsen
peterbach30@hotmail.com

Eventkoordinator: Peder Ravn / EVENT@israel.dk

Projekter: ✨ Meet The People / ✨ Musalaha
✨ Studenterarbejde i KFS/IFES / ✨ Jews For Jesus

Giv en gave til IU på konto: 9743 0016529907